

ศึกษาปัญหาการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย Thai Learners' Problems on Korean Guessing Expressions Usage

กาญจนา สหะวีริยะ
Kanchana Sahaviriya

แผนกวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Korean Language Section, Eastern Languages Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus

ติดต่อผู้เขียน oil_korean@hotmail.com

ส่งบทความ 23 สิงหาคม 2559 | แก้ไข 22 มีนาคม 2560 | ตอรับ 23 มีนาคม 2560 | เผยแพร่ 19 กรกฎาคม 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาโครงสร้างประโยค การจำแนกความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี 2) ศึกษาปัญหาการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งหมด 4 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและความคิดเห็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี ส่วนที่ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีด้านโครงสร้างประโยค การเข้าใจความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้ต่างๆ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจโครงสร้างประโยค ความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง เพราะ 1) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีความหมายที่หลากหลาย เช่น รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ มีความหมายเฉพาะตัวที่แตกต่างกันทั้งหมด 5 ความหมาย 2) โครงสร้างประโยคของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีต่างกัน แต่ความหมายเฉพาะตัวเหมือนกัน เช่น รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ สื่อความหมายถึง การคาดคะเนที่มีหลักฐานทางอ้อม และการคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัยเป็นวัตถุวิสัย 3) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีข้อกำหนดการใช้ที่ชัดเจน กล่าวคือ เมื่อต้องการสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มีความชัดเจนต้องใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 지(도) 모르다’ มักใช้กับคำว่า ‘혹시’ (“ไม่แน่ใจว่า...”) เพราะเป็นคำที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน

2. สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไทยมีความผิดพลาดในการเลือกรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี คือ การได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยกับภาษาเกาหลีมีความแตกต่างกัน โดยรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยเกิดจากความคิดของผู้พูดเป็นหลัก สามารถสื่อความหมายถึง อนาคต ความตั้งใจ ความชัดเจน ความไม่ชัดเจน และความเป็นไปได้ เป็นต้น นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (Sahaviriya, 2016, p. 24) ซึ่งต่างจากภาษาเกาหลีที่มีการจำแนกความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนอย่างหลากหลายและชัดเจน ทำให้นักศึกษาไทยเกิดความสับสนในการเลือกใช้ให้ตรงกับสถานการณ์ต่างๆ เช่น รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไม่มีการจำแนกความหมายเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีประสบการณ์ของผู้พูด เพื่อนำไปคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นด้วยอิทธิพลของภาษาแม่ นักศึกษาไทยจึงเข้าใจว่าการไม่มีประสบการณ์ในการคาดเดาสิ่งต่างๆ คือ การคาดเดาที่ไม่มีความชัดเจน เพราะมีการปรากฏความหมายคล้ายกับคำแสดงการคาดคะเนในภาษาไทย

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีแก่นักศึกษาไทยด้วยรูปแบบต่างๆ ดังนี้ 1) รูปแบบการสอนด้วยบริบทในประโยค 2) รูปแบบการสอนด้วยหลักการใช้ 3) รูปแบบการสอนด้วยหลักความเกี่ยวข้อง และ 4) รูปแบบการสอนด้วยหลักการลงทุน

คำสำคัญ: รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเน, ภาษาเกาหลี, นักศึกษาไทย

Abstract

The objectives of this research are 1) to study sentence structures, distinguishment of specific meanings, and rules of Korean guessing expressions, and 2) to study the problems in using Korean guessing expressions. The samples were 107 Thai learners studying Korean in 4 universities which are Prince of Songkla University, Naresuan University, Srinakharinwirot University, and Chiangmai Rajabhat University. The data collection tools were the questionnaires divided into two parts: 1) general information and the respondents' opinions towards the learning of Korean guessing expression structures, and 2) Korean guessing expression tests concerning Korean sentence structures, comprehension of specific meanings, and grammar rules.

The results of this study were

1. Thai learners cannot comprehend Korean sentence structures, specific meanings, grammar rules correctly. This is because 1) The meanings of Korean guessing expression vary. For example, there are 5 different meanings of the ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ structure, 2) The sentence structures of Korean guessing expression are different while the specific meanings are similar. For instance, both ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ and ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ refer to an indirect guess and a guess which transforms subjective into objective, and 3) The sentence structures of Korean guessing expression are strictly defined. As an illustration, in case of an uncertain guess, the only sentence structure which can be used are ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 지(도) 모르다’ In addition, the word ‘혹시’ (“unsure”) is commonly used since it means unclear.

2. Thai learners' errors in using Korean guessing expressions result from the influence of learners' mother tongue. That is to say, the sentence structures of the guessing expression in Thai and Korean are different. Thai sentence structures are mainly be used according to speakers. They could refer to future, intention, certainty, uncertainty, possibility, etc. These sentence structures are extensively used in both written and spoken languages (Kanchana Sahaviriya, 2016:24). On the contrary, Korean guessing expressions are distinctively defined by the meanings of the sentence structures. This incongruity could lead to confusion in using sentence structures in each situation. For example, in case of future prediction, due to the fact that Thai guessing expressions are not classified by experience of speakers, Thai learners might incorrectly assume that, in case of inexperienced speakers, a Korean expression for an unclear guess can be used.

According the results, this study suggests the teaching methods of Korean guessing expressions for Thai learners as follows: 1) The Rule of Context, 2) The Rule of Use, 3). The Rule of Relevance, and 4) The Rule of Economy.

Keywords: Guessing Expressions, Korean, Thai learners

■ บทนำ

รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี หมายถึง คำกริยาช่วยที่ใช้เติมหลังคำกริยาเพื่อแสดงความคิดหรือจินตนาการของผู้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือเกิดขึ้นแล้วในอดีต หรือสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และสามารถใช้สื่อสารได้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน มีโครงสร้างประโยคข้อกำหนดวิธีการใช้ และความหมายเฉพาะตัวที่หลากหลาย จึงมักปรากฏอยู่ในรูปประโยคที่แตกต่างกัน และแม้ว่าบางรูปประโยคมีโครงสร้างประโยคเหมือนกัน แต่ความหมายเฉพาะตัวก็สามารถแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ต่างๆ ชาวเกาหลีทั่วไปสามารถเข้าใจ และจำแนกความหมายเฉพาะตัวของแต่ละรูปประโยคได้ถูกต้อง (ซุงฮี, 2014, p. 38) แต่เป็นปัญหาต่อนักศึกษาไทยในการวิเคราะห์ความหมายที่แตกต่างกันนี้

เนื่องจาก 1) รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีจำนวนมาก ความหมายเฉพาะตัวจึงหลากหลาย และแตกต่างกันไปตามบริบท 2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหลายประเทศ เช่น ประเทศจีน ญี่ปุ่น เวียดนาม ฯลฯ ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนสำหรับผู้เรียนในชาติของตนเอง ต่างกับประเทศไทยที่ยังไม่มีนักวิชาการคนใดให้ความสนใจและศึกษา 3) แบบเรียนของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยยังไม่ปรากฏแนวทางการสอนรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนเพื่อนักศึกษาไทยที่ชัดเจน ส่งผลให้นักศึกษาไทยไม่สามารถจำแนกความหมายเฉพาะตัว และนำรูปประโยคเหล่านั้นไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ หากไม่สามารถเลือกใช้รูปประโยคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

ได้อย่างถูกต้อง จะทำให้การสื่อสารระหว่างกันไม่มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถเข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของคู่สนทนาได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาวิเคราะห์ความหมาย เฉพาะตัว และการศึกษาปัญหาการใช้ของรูปประโยคที่แสดง การคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทยจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารูป ประโยคของนักศึกษาไทย และสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

■ วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างประโยค การจำแนกความหมาย เฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเน ในภาษาเกาหลี
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาด คคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทยในด้านโครงสร้างประโยค การจำแนกความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยค

■ วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษา เกาหลีในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ต่อไปนี้

1) ข้อมูลจากหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่ มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างใช้ประกอบการเรียนการสอน⁽¹⁾ กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีที่ ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเหล่านี้ถือเป็นรูปประโยคที่นักศึกษา ไทยทุกคนต้องศึกษา และโอกาสที่นักศึกษาจะประสบปัญหาต่อ การใช้รูปประโยคเหล่านี้จึงมีสูง

2) ข้อมูลการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนของ ชาวเกาหลี (송수진, 2010) ข้อมูลนี้สามารถบอกความสำคัญ และความจำเป็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาด คคะเนในภาษาเกาหลีได้ เพราะรูปประโยคที่ชาวเกาหลีนิยม ใช้มาก เป็นรูปประโยคที่ต้องศึกษาเพื่อจะได้นำไปใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวันกับชาวเกาหลีได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

3) ข้อมูลจากข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษา

เกาหลีตั้งแต่ครั้งที่ 24-33 เนื่องจากปัจจุบันการสอบวัดระดับ ความสามารถทางภาษาเกาหลีเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียนมาก นอกจากสามารถวัดระดับความสามารถของผู้เรียนได้แล้ว ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการนำไปประกอบเพื่อการศึกษาต่อที่ ประเทศเกาหลีได้ หรือการสมัครงานในบริษัทเกาหลีด้วย ดังนั้น การศึกษารูปประโยคที่ปรากฏในข้อสอบวัดระดับความสามารถ ทางภาษาเกาหลีจึงเป็นอีกแหล่งข้อมูลหนึ่งที่สำคัญยิ่ง

2. การพัฒนาเครื่องมือโดยการสังเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยว กับโครงสร้างประโยค การจำแนกความหมายเฉพาะตัว และวิธี การใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และความคิดเห็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเน ในภาษาเกาหลี ส่วนที่ 2) คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการทดสอบ ความสามารถในการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษา เกาหลีด้านโครงสร้างประโยค การเข้าใจความหมายเฉพาะตัว และข้อกำหนดวิธีการใช้ต่างๆ

โดยมีขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นโดยการอ้างอิงจากแบบสอบถามเรื่องการศึกษา แนวทางการจัดการสอนรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนใน ภาษาเกาหลีของ 신은희 (2003) 유민애 (2012) และ 송소규 (2011) โดยพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นต่อการ ใช้เพื่อสำรวจความคิดเห็น และการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทักษะ การใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของ นักศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของ นักศึกษา จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาที่ ศึกษาภาษาเกาหลี ระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี และ ความคิดเห็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนใน ภาษาเกาหลี

ส่วนที่ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการทดสอบความ สามารถในการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษา เกาหลีด้านโครงสร้างประโยค การเข้าใจความหมายเฉพาะตัว และข้อกำหนดวิธีการใช้ของรูปประโยค จำนวน 28 ข้อ จากนั้น นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ ผลปรากฏอยู่ในระดับดี แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องของ เนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และหลังจากปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอก ภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 12 คน จากนั้นนำเครื่องมือที่ผ่านการทดลองใช้ไปขอคำแนะนำจาก ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้ในการเก็บ ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

(1) หนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ประเทศไทย

ชื่อมหาวิทยาลัย	หนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลี
มหาวิทยาลัยนเรศวร	경희대학교 <초급I-II, 중급I-II, 고급I-II>
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	서강대학교 <한국어1A-1B-5A-5B>
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	서울대학교 <한국어1-4>
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	고려대학교 <재미있는 한국어1-4>

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ในการศึกษาคั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย และเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศูนย์สอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี จำนวน 4 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลพร้อมแบบสอบถามจากนักศึกษาไปยังมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ระหว่างเดือนมกราคม 2559 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2559 เพราะเป็นช่วงเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนตามปกติ จากการเก็บข้อมูลพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 107 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 7 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน ช่วงอายุตั้งแต่ 18-24 ปี ซึ่งทุกคนเป็นผู้ที่ผ่านการสอบวัดระดับ

ความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ตั้งแต่ระดับต้นถึงระดับสูง และมีประสบการณ์ด้านการเรียนภาษาเกาหลีในประเทศไทยมากกว่า 2 ปี

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้ง 3 แห่ง แล้วนำมาเปรียบเทียบความถี่เพื่อหาความสำคัญของแต่ละรูปประโยค โดยได้รูปประโยคที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ทั้งหมด 6 รูปประโยคคั้งนี้ คือ ‘-겠-, -(으)ㄹ 것이다, -(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 것 같다, -(으)ㄹ/나 보다, -(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 모양이다 และ -(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 지(도) 모르다’ ซึ่งทั้ง 6 รูปประโยคมีความหมายที่แตกต่างกัน โดยจำแนกตามลักษณะเด่นทางโครงสร้าง ความหมายเฉพาะตัว และเปรียบเทียบกับความหมายที่ปรากฏในภาษาไทยของแต่ละรูปประโยค ดังตารางต่อไปนี้

1.1 รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-겠-’

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-겠-’ กับภาษาไทย

ลักษณะเด่นของโครงสร้างประโยค	รูปประโยค	ลักษณะเด่นของความหมาย	ภาษาไทย
1. กรณีที่ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 กับคำกริยา	‘-(으)ㄹ 것이다’	1) การคาดคะเนที่มีความมั่นใจ	แน่ แน่ๆ แน่นนอน เป็นแน่ อย่างแน่นนอน แน่เลย แน่นนอนที่สุด
	‘-겠-’	1) การคาดคะเนที่มีความมั่นใจมาก	ต้อง แน่ แน่ๆ แน่นนอน เป็นแน่ อย่างแน่นนอน แน่เลย แน่นนอนที่สุด
2. กรณีที่ใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 กับคำกริยา/กรณีที่ใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 กับคำกริยาคุณศัพท์	‘-(으)ㄹ 것이다’	1) การคาดคะเนที่มีความมั่นใจ	คง(จะ) น่า(จะ) เห็นจะ ทำ(จะ) ดู(จะ) ทำทาง ดูท่า ดูท่าทาง
	‘-겠-’	1) ความตั้งใจ	จะ จะต้อง
3. กรณีที่ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 กับคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์	‘-(으)ㄹ 것이다’	1) การคาดคะเนที่มีความมั่นใจ	คง(จะ) น่า(จะ) เห็นจะ ทำ(จะ) ดู(จะ) ทำทาง ดูท่า ดูท่าทาง
	‘-겠-’	1) ความตั้งใจ	จะ จะต้อง
		2) การคาดคะเนที่มีความมั่นใจมาก	ต้อง คง(จะ) น่า(จะ) เห็นจะ ทำ(จะ) ดู(จะ) ทำทาง ดูท่า ดูท่าทาง

1.2 รูปประโยค ‘-(으)ㄷ 지(도) 모르다’

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบรูปประโยค ‘-(으)ㄷ 지(도) 모르다’ กับภาษาไทย

ลักษณะเด่นของโครงสร้างประโยค	ลักษณะเด่นของความหมาย	ภาษาไทย
1. สามารถใช้กับคำแสดงกาลอดีต ปัจจุบัน อนาคตได้	1) การคาดคะเนที่มีความชัดเจนน้อย หรือไม่ค่อยมีความน่าเชื่อถือ	น่ากลัว บางที สงสัย ไม่แน่ มั่ง ละมั้ง แหะละมั้ง หรอกมั้ง อะละมั้ง มั้งนะ
2. ใช้กับประธานบุรุษที่ 2 และ 3		
3. กรณีที่ใช้กับประธานบุรุษที่ 1	2) ความกังวลใจของผู้พูด	

1.3 รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ กับภาษาไทย

ลักษณะเด่นของโครงสร้างประโยค	ลักษณะเด่นของความหมาย	ภาษาไทย
1. สามารถใช้กับคำแสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้	1) การคาดคะเนที่มีความชัดเจนน้อย หรือไม่ค่อยมีความน่าเชื่อถือ	คง(จะ) น่า(จะ) ต้อง ชะรอย เห็นจะ ที่จะ ทำ(จะ) ดู(จะ) ทำทาง ดูท่า ดูท่าทาง กระมัง มั้ง หรอกมั้ง
2. สามารถใช้กับประธานบุรุษที่ 1 2 และ 3 ได้ แต่หากประธานเป็นบุรุษที่ 2 และ 3 จะสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่เป็นจิตวิสัย	2) การวิเคราะห์ ประเมิน หรือความรู้สึกรู้สึกจากประสบการณ์ ของตัวเอง	วินิจฉัย(รู้สึก ประเมิน) ว่า คง(จะ) วินิจฉัย(รู้สึก ประเมิน) ว่า น่า(จะ)
3. ปกติมักใช้ร่วมกับคำว่า ‘제 생각에는’ แปลว่า “ฉันคิดว่า...” และคำว่า ‘제가 보기에는’ แปลว่า “ฉันมองว่า...”	3) การพูดเกี่ยวกับความไม่แน่ใจ ที่จากประสบการณ์ของตัวเอง	ดูเหมือน มั่ง ละมั้ง แหะละมั้ง หรอกมั้ง อะละมั้ง มั้งนะ กระมัง
	4) การคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตโดยปราศจาก ประสบการณ์ของตัวเอง	มีหวัง (มักใช้คู่กับคำว่า “แน่” จึงมัก ปรากฏเป็นคำว่า “มีหวัง...แน่”)
	5) การนอนน้อม ถ่อมตน	ดูเหมือนว่า รู้สึกว่า

1.4 รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ กับภาษาไทย

ลักษณะเด่นของโครงสร้างประโยค	ลักษณะเด่นของความหมาย	ภาษาไทย
1. สามารถเติมกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตนำหน้า รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ ได้	การคาดคะเนที่หลักฐานชัดเจน	เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย
2. สามารถใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 และ 3 กับ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ ได้		
3. รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ ไม่สามารถลงท้าย ประโยคด้วยกาลอดีตและอนาคตได้ แต่รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄷ 지 않다’ สามารถลงท้าย ด้วยกาลอดีตได้		

1.5 รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’, ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ กับภาษาไทย

ลักษณะเด่นของโครงสร้างประโยค	ลักษณะเด่นของความหมาย	ภาษาไทย
1. สามารถเติมกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต หน้ารูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ ได้	1) การคาดคะเนที่มีหลักฐานทางอ้อม 2) การคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัย เป็นวัตถุวิสัย	เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย ท่า ท่าทาง ดู ดูท่า ดูท่าทาง เป็นวัตถุวิสัย
2. รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’, ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ สามารถใช้กับ สรรพนามบุรุษที่ 1 2 และ 3 ได้		
3. รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ ไม่สามารถลงท้าย ประโยคด้วยกาลอดีตและอนาคตได้ แต่รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 것 같다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ 모양이다’ สามารถลงท้าย ด้วยกาลอดีตได้		

2. จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง “การใช้รูป
ประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย”
สรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาไทย
ต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี
ปรากฏดังตารางที่ 6

2.1 ความคิดเห็นต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดง
การคาดคะเนในภาษาเกาหลี

ตารางที่ 6 การแสดงผลความคิดเห็นของนักศึกษาไทยต่อการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี

คำถาม/คำตอบ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คุณคิดว่ารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี มีความยากเพียงใด	7 คน (6.5%)	73 คน (68.2%)	25 คน (23.4%)	2 คน (1.9%)	-
2. คุณมีความสามารถในการจำแนกความหมายเฉพาะตัวที่ต่างกัน ของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีได้ระดับใด	5 คน (4.7%)	63 คน (58.9%)	38 คน (35.5%)	1 คน (0.9%)	-
3. คุณคิดว่าการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี มีความจำเป็นเพียงใด	33 คน (30.8%)	59 คน (55.1%)	14 คน (13.1%)	1 คน (0.9%)	-
4. หากผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับความหมายเฉพาะตัวที่ต่างกัน ของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี ในช่วงเรียนจะมีประโยชน์เพียงใด	76 คน (71.0%)	24 คน (22.4%)	6 คน (5.6%)	1 คน (0.9%)	-
5. การศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี สามารถเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเกาหลีเพียงใด	45 คน (42.1%)	52 คน (48.6%)	9 คน (8.4%)	1 คน (0.9%)	-

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ว่าที่ศึกษาภาษาเกาหลีคิดว่ารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีเป็นสิ่งที่ยากและจำเป็นต้องศึกษา ทั้งยังมองว่า หากได้รับการศึกษาอย่างละเอียดถูกต้องในช่วงโมเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษภาษาเกาหลีได้ ด้วยเหตุนี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและต้องการศึกษารูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและใช้สื่อสารภาษาเกาหลีให้ถูกต้อง

2.2 ความสามารถในการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี

ผลการศึกษาทักษะความสามารถการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี ด้านโครงสร้างประโยค ความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

2.2.1 การใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-겠-’

1) แสดงความหมายการคาดคะเน

ตารางที่ 7 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 3 และข้อ 10

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 3 민호: 내일 날씨가 좋을 것 같아요? 소영: 아니요, 눈이 _____.	1) <u>올 거예요.</u> ⁽²⁾	24.3	4) 올 것 같아요.	44.9
	2) <u>오겠어요.</u>	22.4	5) 올 건가 봐요.	2.8
	3) <u>올지도 몰라요.</u>	1.9	6) 올 모양이에요.	3.7
ข้อ 10 민호: 소영 씨의 외국인 친구는 한국말을 잘해요? 소영: 아니요, _____.	1) <u>못할 거예요.</u>	3.7	4) 못 할 것 같아요.	54.2
	2) <u>못하겠어요.</u>	8.4	5) 못 할 건가 봐요.	17.8
	3) <u>못 할지도 몰라요.</u>	7.5	6) 못 할 모양이에요.	8.4

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 3 และ ข้อ 10 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄹ/는/이(으)ㄹ 것이다’ ร้อยละ 44.9 และร้อยละ 54.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสถานการณ์ที่มินโฮถามเกี่ยวกับสภาพอากาศในข้อ 3 และถามเกี่ยวกับเรื่องความสามารถทางภาษาเกาหลีของเพื่อนต่างชาติในข้อ 10 โซยองตอบว่า ‘아니요’ (“ไม่”) แสดงถึงความมั่นใจในการตอบ หรืออาจมีข้อมูลที่รู้มาก่อนแล้วจึงตอบอย่างมั่นใจ ดังนั้นการเลือกรูปประโยค ‘-(으)ㄹ/는/이(으)ㄹ 것이다’ หรือรูปประโยค ‘-겠-’ จึงเหมาะสมกว่ารูปประโยค ‘-(으)ㄹ/는/이(으)ㄹ 것이다’ เพราะทั้ง 2 รูปประโยคคือรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจสำหรับรูปประโยค ‘-(으)ㄹ/는/이(으)ㄹ 것이다’ จะถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มีความชัดเจน เป็นการคาดคะเนที่เกิดจากความคิดของตนเองเป็นหลัก ทำให้นักศึกษา

ไทยเลือกรูปประโยคนี้นี้เป็นจำนวนมาก เพราะมีความหมายคล้ายกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยเกิดจากความคิดของผู้พูดเป็นหลัก สามารถสื่อความหมายถึง อนาคต ความตั้งใจ ความชัดเจน ความไม่ชัดเจน และความเป็นไปได้ เป็นต้น นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (Sahaviriya, 2016, p. 24) ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงเลือกรูปประโยค ‘-(으)ㄹ/는/이(으)ㄹ 것이다’ ในคำถามข้อ 3 และข้อ 10 เป็นภาษาไทยว่า “คงน่าจะ คิดว่า จะ ดู ดูเหมือน ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ น่าจะ รู้สึกว่า เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่า เหมือนว่าจะ อาจจะ” ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เพราะนักศึกษาไทยได้รับอิทธิมาจากภาษาแม่ จึงทำให้ไม่สามารถใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง

(2) ข้อคำตอบที่ขีดเส้นใต้แสดงถึงคำตอบที่มีความเหมาะสมและถูกต้องตรงกับสถานการณ์ในข้อคำถาม

2) แสดงความหมายความตั้งใจ

ตารางที่ 8 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 4 และข้อ 5

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 4 민호: 이따가 저녁에 제 숙제 좀 도와 주시겠어요? 소영: 미안해요. 친구와 같이 웃을 _____.	1) <u>사러 갈 거예요.</u>	64.5	4) <u>사러 갈 것 같아요.</u>	4.7
	2) <u>사러 가겠어요.</u>	29.9	5) <u>사러 갈 건가 봐요.</u>	-
	3) <u>사러 갈지도 몰라요.</u>	-	6) <u>사러 갈 모양이에요.</u>	0.9
ข้อ 5 소영: 민호 씨, 여기서는 담배를 피우면 안돼요. 민호: 예, 알겠습니다. _____.	1) <u>피우지 않을 거예요.</u>	3.7	4) <u>피우지 않을 것 같아요.</u>	54.2
	2) <u>피우지 않겠어요.</u>	8.4	5) <u>피우지 않을 건가 봐요.</u>	17.8
	3) <u>피우지 않을지도 몰라요.</u>	7.5	6) <u>피우지 않을 모양이에요.</u>	8.4

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 4 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ ร้อยละ 64.5 และข้อ 5 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-ㄹ-’ ร้อยละ 50.5 เมื่อพิจารณาความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄹ-’ ทั้ง 2 รูปประโยคนี้ถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความตั้งใจของผู้พูด กล่าวคือ จากสถานการณ์คำถามในข้อ 4 และข้อ 5 เมื่อประธานของประโยคเป็นบุรุษที่ 1 รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ จะถูกใช้เพื่อแสดงความตั้งใจที่เป็นวัตถุประสงค์ คือ เป็นความตั้งใจที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกทางใจของผู้พูดเป็นหลัก ต่างกับรูปประโยค ‘-ㄹ-’ ที่ถูกใช้เพื่อแสดงความตั้งใจที่เป็นจิตวิสัย คือ เป็นความตั้งใจที่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกทางใจของผู้พูดเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงแปล

รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ ในคำถามข้อ 4 และข้อ 5 เป็นภาษาไทยว่า “คงจะ จะ จะต้อง ตั้งใจจะ น่าจะ ว่าจะ เหมือนจะ” ส่วนรูปประโยค ‘-ㄹ-’ ในคำถามข้อ 4 และข้อ 5 แปลเป็นภาษาไทยว่า “คงจะ จะ จะต้อง ตั้งใจ ตั้งใจจะ ตั้งใจว่าจะ ต้อง” เพราะในบริบทนี้ รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄹ-’ สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีมั่นใจหรือความตั้งใจเหมือนกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาไทยส่วนใหญ่สามารถเข้าใจและเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄹ-’ ได้ระดับดี

3) แสดงความหมายการคาดคะเนและความตั้งใจ

ตารางที่ 9 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 6 และข้อ 7

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 6 민호: 소영 씨, 언제 한국에 갈 거예요? 소영: 다음 달에 _____.	1) <u>갈 거예요.</u>	94.4	4) <u>갈 것 같아요.</u>	-
	2) <u>가겠어요.</u>	5.6	5) <u>갈 건가 봐요.</u>	-
	3) <u>갈지도 몰라요.</u>	-	6) <u>갈 모양이에요.</u>	-
ข้อ 7 민호: 주말에 무엇을 할 거예요? 소영: _____.	1) <u>운동할 거예요.</u>	86	4) <u>운동할 것 같아요.</u>	0.9
	2) <u>운동하겠어요.</u>	10.3	5) <u>운동할 건가 봐요.</u>	-
	3) <u>운동할 지도 몰라요.</u>	1.9	6) <u>운동할 모양이에요.</u>	0.9

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 6 และ ข้อ 7 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ ร้อยละ 94.4 และร้อยละ 86 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄴ-’ ทั้ง 2 รูปประโยคนี้สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจ และสามารถสื่อความหมายถึงความตั้งใจของผู้พูดได้ นักศึกษาไทยจึงแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ ในคำถามข้อ 6 และข้อ 7 เป็นภาษาไทยว่า “คงจะ จะ ตั้งใจจะ น่าจะ ว่าจะ อาจจะ” ส่วนรูปประโยค ‘-ㄴ-’ แปลเป็นภาษาไทยว่า “คงจะ จะ จะ(ต้อง) น่าจะ” กล่าวคือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄴ-’ มีความหมายตรงกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาไทยสามารถใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄴ-’ ในบริบทนี้ได้้อย่างถูกต้อง และอยู่ในระดับดีมาก แต่ความหมายของทั้ง 2 รูปประโยคนี้แตกต่างกันตามบุรุษสรรพนามที่ใช้ และคำกริยาที่ปรากฏ กล่าวคือ 1) กรณีสรรพนามบุรุษที่ 1 หากใช้รูปประโยค

‘-(으)ㄴ 것이다’ กับคำกริยาสามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนและความตั้งใจ แต่ถ้าใช้กับคำกริยาคุณศัพท์สื่อความหมายถึงการคาดคะเนเท่านั้น ต่างกับรูปประโยค ‘-ㄴ-’ หากใช้กับคำกริยาสื่อความหมายถึงความตั้งใจ แต่เมื่อใช้กับคำกริยาคุณศัพท์สื่อความหมายถึงการคาดคะเน 2) กรณีสรรพนามบุรุษที่ 2 หากใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄴ-’ กับคำกริยาสามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนและความตั้งใจ แต่ถ้าใช้กับคำกริยาคุณศัพท์สื่อความหมายถึงการคาดคะเนเท่านั้น และ 3) กรณีสรรพนามบุรุษที่ 3 หากใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 것이다’ และรูปประโยค ‘-ㄴ-’ กับคำกริยาหรือคำกริยาคุณศัพท์สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนเท่านั้น (ชวงกิ, 2009)

2.2.2 การใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’

모르다’

1) แสดงความหมายการคาดคะเนที่มีความชัดเจนน้อยหรือไม่ค่อยมีความชัดเจน

ตารางที่ 10 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 1 และข้อ 2

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 1 민호: 아까부터 아기가 계속 울어요. 왜 그러지? 소영: 혹시 어디가 _____.	1) 아플 거예요.	1.9	4) 아플 것 같아요.	34.6
	2) 아프겠어요.	11.2	5) 아픈가 봐요.	37.4
	3) <u>아플 지도 몰라요.</u>	11.2	6) 아플 모양이에요.	3.7
ข้อ 2 소영: 외국 친구집에 초대를 받은 건데, 뭘 사 가는 게 _____ 고민을 많이 했어.	1) 좋은 것이어서	11.2	4) 좋은 것 같아서	5.6
	2) 좋겠어서	15.9	5) 좋은가 봐서	4.7
	3) <u>좋은 지도 몰라서</u>	62.6	6) 좋을 모양이어서	-

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 1 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ ร้อยละ 37.4 แต่เมื่อพิจารณาความหมายของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ จะถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีหลักฐานแน่ชัด ดังนั้นหากต้องการสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มีชัดเจนต้องใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’ ซึ่งมักใช้กับคำว่า ‘혹시’ (“ไม่แน่ใจว่า...”) เพราะเป็นคำที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน แต่แม้ว่า คำว่า ‘혹시’ จะปรากฏอยู่ในคำถามข้อ 1 แต่นักศึกษาไทยก็ยังไม่สามารถเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’ ได้อย่างถูกต้อง เพราะนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และโครงสร้างของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’ จึงทำให้เกิดความสับสน

และเลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ เป็นจำนวนมาก ทั้งยังแปลความหมายเป็นภาษาไทยได้แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ นักศึกษาไทยแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ เป็นภาษาไทยว่า “เกรงว่า คิดว่า คาดว่าจะ คง คงจะ ค่อนข้าง น่าจะ ดูท่าว่าจะ ดูน่าจะ ดูเหมือน ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ เหมือนจะ เหมือนว่า อาจจะ” ซึ่งต่างกับคำถามในข้อ 2 ที่นักศึกษาไทยสามารถเข้าใจความหมายและแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’ ได้ในระดับดี เพราะนักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄴ 지(도) 모르다’ ร้อยละ 62.6 และแปลเป็นภาษาไทยว่า “ค่อนข้างจะ จะ น่าจะ ไม่รู้ ไม่รู้จะ ไม่รู้ว่า ไม่รู้ว่า จะ อาจจะ” ซึ่งความหมายภาษาไทยที่นักศึกษาแปลเหล่านี้ มีความหมายค่อนข้างเหมือน

กับคำแสดงการคาดคะเนในภาษาไทยที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน กล่าวคือ Rungkupan (2004) และ นววรรณ พันธุมธา (2549) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สงสัย, บางที, น่ากลัว, ไม่แน่, อาจจะ” ว่า คือ คำกริยาช่วยที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจความหมายและโครงสร้างประโยคของรูปประโยคที่แสดง

การคาดคะเนในภาษาเกาหลีในบริบทนี้ได้อย่างถูกต้อง

2.2.3 การใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’

같다’

1) แสดงความหมายการคาดคะเนที่เกิดจากความคิดของตัวเองเป็นหลัก

ตารางที่ 11 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 11 และข้อ 15

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 11 (눈을 가리고 물건 맞추기) 글썬..... 음.....	1) 사과일 거예요.	9.3	4) 사과인 것 같아요.	35.5
	2) 사과이겠어요.	17.8	5) 사과인가 봐요.	21.5
	3) 사과일지도 몰라요.	9.3	6) 사과일 모양이에요.	6.5
ข้อ 15 저는 소영 씨에 대해서 다른 사람 이야기를 들은 적도 없고 잠깐 봐서 잘 모르겠지만 소영 씨는 _____.	1) 착할 거예요.	9.3	4) 착한 것 같아요.	32.7
	2) 착하겠어요.	12.1	5) 착한가 봐요.	26.2
	3) 착한지도 몰라요.	6.5	6) 착한 모양이에요.	13.1

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 11 และข้อ 15 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ร้อยละ 37.4 และร้อยละ 32.7 ตามลำดับ และแปลเป็นภาษาไทยว่า “คง คงจะ คงน่าจะ คิดว่า จะ ดู เหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ น่าจะ เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่าจะ อาจจะ” แต่เมื่อพิจารณาสถานการณ์ในข้อ 11 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดใช้ความคิดของตัวเองเป็นหลักในการคาดเดาสิ่งที่ตนเองยังไม่เห็น เช่นเดียวกับสถานการณ์ในข้อ 15 ที่ผู้พูดยังไม่รู้จักคุณโชยองดี แต่ใช้ความรู้สึกของตัวเองคาดเดาว่า “คุณโชยองคงจะเป็นคนดี” จึงควรแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้เป็นภาษาไทยว่า “คง(จะ) น่า(จะ) ต้อง

จะรอย เห็นจะ ที่จะ ทำ(จะ) ดู(จะ)ทำทาง ดูท่า ดูท่าทาง กระจมั่ง มั่ง หรือมั่ง” ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า แม้ว่ารูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้จะสื่อความหมายเหมือนกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย นักศึกษาก็ยังไม่สามารถเข้าใจความหมายของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ได้ถูกต้อง เพราะเป็นรูปประโยคที่มีความหมายเฉพาะตัวที่แตกต่างกันมากถึง 5 ความหมาย ทำให้นักศึกษาไทยประสบปัญหาในการเลือกใช้รูปประโยคดังกล่าวให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ

2) แสดงความหมายการวิเคราะห์ ประเมิน หรือความรู้สึกจากประสบการณ์ของตัวเอง

ตารางที่ 12 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 12 และข้อ 24

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 12 (민호 씨는 오늘 시험을 봤습니다. 소영 씨가 시험을 보고 온 민호 씨에게 말합니다.) 소영: 시험 문제가 어때요? 민호: 아주 _____.	1) 쉬웠을 거예요.	4.7	4) 쉬운 것 같아요.	48.6
	2) 쉬웠겠어요.	11.2	5) 쉬운가 봐요.	15.0
	3) 쉬운지도 몰라요.	7.5	6) 쉬운 모양이에요.	13.1
ข้อ 24 제가 홍콩에 가 보니까 홍콩은, 살기_____.	1) 좋았을 거예요.	15.0	4) 좋은 것 같아요.	32.7
	2) 좋았겠어요.	19.6	5) 좋은가 봐요.	15.0
	3) 좋은지도 몰라요.	5.6	6) 좋은 모양이에요.	12.1

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 12 และ ข้อ 24 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ร้อยละ 48.6 และร้อยละ 32.7 ตามลำดับ และ แปลเป็นภาษาไทยว่า “คาดว่า คงจะ (คิดว่า) น่าจะ น่าจะ ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่าจะ เหมือนว่าน่าจะ” แต่หากพิจารณาสถานการณ์ คำถามข้อ 12 และข้อ 24 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดใช้ประสบการณ์ ของตัวเองวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งถือเป็นการคาด คคะเนที่มีการวิเคราะห์โดยใช้ความรู้สึกส่วนตัวเป็นสำคัญ ดังนั้นการแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบท

นี้เป็นภาษาไทยที่ถูกต้องควรแปลว่า “วินิจฉัย(รู้สึก ประเมิน)ว่า คง(จะ)” หรือ “วินิจฉัย(รู้สึก ประเมิน)ว่า น่า(จะ)” (Sahaviriya, 2016, pp. 50-53) ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า แม้ว่ารูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้จะสื่อความหมายคล้าย กับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย นักศึกษาก็ยังไม่สามารถเข้าใจความหมายของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้ได้ถูกต้อง เพราะเป็นรูปประโยคที่สื่อความ หมายได้หลายความหมาย

3) แสดงความหมายการพูดเกี่ยวกับ ความไม่แน่ใจที่เกิดจากประสบการณ์ของตัวเอง

ตารางที่ 13 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 14 และข้อ 26

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 14 (민호 씨와 소영 씨는 비디오 가게에서 영화(비디오 테 이프)를 고르고 있습니다.) 민호: 소영 씨, 이 영화 전에 봤어요? 소영: 옛날에 _____.	1) 봤을 거예요.	6.5	4) 본 것 같아요.	43.9
	2) 봤겠어요.	21.5	5) 봤나 봐요.	18.7
	3) 본지도 몰라요.	3.7	6) 본 모양이에요.	5.6
ข้อ 26 친구는 저에게 재미있는 이야기를 해 주었습니다. 그 이야 기는 다른 사람한테서 들은 적이 _____.	1) 있을 거예요.	15.0	4) 있는 것 같아요.	36.4
	2) 있겠어요.	17.8	5) 있는가 봐요.	15.9
	3) 있는지도 몰라요.	10.3	6) 있는 모양이에요.	4.7

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 14 และ ข้อ 26 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ร้อยละ 43.9 และร้อยละ 36.4 ตามลำดับ และ แปลเป็นภาษาไทยว่า “คาดว่า คงจะ (คิดว่า) น่าจะ น่าจะ ดูทำ ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่าจะ เหมือนว่าน่าจะ” หากพิจารณาสถานการณ์ในคำถามข้อ 14 และ ข้อ 26 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการพูดถึงประสบการณ์ที่เคย ประสบ แต่ไม่มีความมั่นใจในความทรงจำเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น ดังนั้นจึงควรแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้เป็นภาษาไทยว่า “ดูเหมือนมั้ง ละมั้ง แทละมั้ง หรือมั้ง

ชะละมั้ง มั้งนะ กระมั้ง” (Sahaviriya, 2016, pp. 53-55) ด้วย เหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าเพราะรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้สื่อความหมายที่แตกต่างกับรูปประโยคที่แสดงการ คาดคะเนในภาษาไทย กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาด คคะเนในภาษาไทยไม่มีการจำแนกความหมายเกี่ยวกับการมี ประสบการณ์การผู้พูด นักศึกษาจึงไม่สามารถเข้าใจความหมาย ของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้ได้ถูกต้อง

4) แสดงความหมายการคาดคะเนสิ่งที จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจากประสบการณ์ของตัวเอง

ตารางที่ 14 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 22 และข้อ 23

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 22 민호: 내일 시험이예요. 소영: 민호 씨, 시험을 잘 _____.	1) 볼 거예요.	33.6	4) 볼 것 같아요.	15.9
	2) 보겠어요.	33.6	5) 볼 건가 봐요.	8.4
	3) 볼지도 몰라요.	3.7	6) 볼 모양이예요.	4.7
ข้อ 23 택시 운전 기사가 운전을 너무 빨리 합니다. 교통사고가 _____.	1) 날 거예요.	15.0	4) 날 것 같아요.	22.4
	2) 나겠어요.	13.1	5) 날 건가 봐요.	13.1
	3) 날지도 몰라요.	32.7	6) 날 모양이예요.	3.7

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 22 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것 이다’ และรูปประโยค ‘-겠-’ ร้อยละ 33.6 เมื่อพิจารณาความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것 이다’ ในกรณีที่ประธานของประโยคเป็นบุรุษที่ 2 สามารถสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีความมั่นใจ แต่รูปประโยค ‘-겠-’ จะถูกใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนและความตั้งใจ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เพราะนักศึกษาได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่จึงแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄹ 것 이다’ และรูปประโยค ‘-겠-’ เป็นภาษาไทยว่า “คง คงจะ จะ น่าจะ ต้อง” ซึ่งไม่เหมาะกับการใช้ในสถานการณ์ข้อที่ 22 เพราะเป็นสถานการณ์ที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยไม่มีความมั่นใจและความตั้งใจใดเข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนคำถามข้อ 23 พบว่านักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄹ /는 /(으)ㄹ 지(도) 모르다’ ร้อยละ 32.7 ซึ่งรูปประโยค ‘-(으)ㄹ /는 /(으)ㄹ 지(도) 모르다’ เป็นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มีความชัดเจน ทำให้นักศึกษาไทยเกิดความสับสนด้านความหมายเฉพาะตัวกับรูปประโยค ‘-(으)ㄹ /는 /(으)ㄹ 것 같다’ กล่าวคือ รูปประโยค ‘-(으)

ㄹ /는 /(으)ㄹ 것 같다’ ในบริบทนี้สื่อความหมายถึงการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจากประสบการณ์ของตนเอง แต่ใช้ความคิดหรือความรู้สึกของตัวเองเป็นสำคัญ และควรแปลรูปประโยค ‘-(으)ㄹ /는 /(으)ㄹ 것 같다’ ในบริบทนี้เป็นภาษาไทยว่า “มีหวัง...(แน่)” (Sahaviriya, 2016, pp. 56-58) แต่เพราะนักศึกษาไทยยังขาดความเข้าใจในความหมายเหล่านี้ จึงเข้าใจว่าการไม่มีประสบการณ์ในการคาดเดาสิ่งต่างๆ คือ การคาดเดาที่ไม่มีความชัดเจน เพราะรูปประโยคที่แสดงการคะเนในภาษาไทยเกิดจากความคิดของผู้พูดเป็นหลัก สามารถสื่อความหมายถึงอนาคต ความตั้งใจ ความชัดเจน ความไม่ชัดเจน และความเป็นไปได้ เท่านั้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เพราะนักศึกษาไทยได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่ จึงทำให้เข้าใจว่าสถานการณ์ในคำถามข้อ 22 และข้อ 23 สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน จึงเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄹ /는 /(으)ㄹ 지(도) 모르다’ ในบริบทนี้เป็นจำนวนมาก และแปลความหมายเป็นภาษาไทยว่า “ไม่รู้ว่าไม่รู้ว่า” เพื่อต้องการสื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน

5) แสดงความหมายการนอนบ่น

ถ่อมตน

ตารางที่ 15 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 16 และข้อ 25

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 16 민호: 날씨도 좋은데 내일 등산하러 같이 갈래요? 소영: 내일요? 죄송해요. (제가) 조금 _____.	1) 바쁠 거예요.	12.1	4) 바쁠 것 같아요.	56.1
	2) 바쁘겠어요.	13.1	5) 바쁠 건가 봐요.	7.5
	3) 바쁠지도 몰라요.	-	6) 바쁠 모양이예요.	11.2
ข้อ 25 민호: 소영 씨, 다음 주 수요일에 저녁 같이 먹을까요? 소영: 다음 주 수요일에는 약속이 있어서 못 _____.	1) 갈 거예요.	31.8	4) 갈 것 같아요.	41.1
	2) 가겠어요.	21.5	5) 갈 건가 봐요.	1.9
	3) 갈 지도 몰라요.	1.9	6) 갈 모양이예요.	1.9

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 16 และข้อ 25 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ร้อยละ 56.1 และร้อยละ 41.1 ตามลำดับ และแปลเป็นภาษาไทยว่า “คิดว่า จะ น่าจะ ดูเหมือน ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ รู้สึกว่า เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่า เหมือนว่าจะ” หากพิจารณาสถานการณ์คำถามในข้อ 16 และข้อ 25 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดต้องการปฏิเสธการชักชวนคู่สนทนาอย่างสุภาพเพื่อรักษาน้ำใจของคู่สนทนา ดังนั้นรูปประโยคที่เหมาะสมกับทั้ง 2 สถานการณ์นี้ คือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ เพราะเป็นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการนอบน้อม ถ่อมตน สามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้พูดกับคู่สนทนาไว้ได้ และแปลเป็นภาษาไทยว่า

“ดูเหมือนว่า รู้สึกว่า” (Sahaviriya, 2016, pp. 58-60) ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าเพราะรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้สื่อความหมายที่แตกต่างกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทย กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไม่มีกรณำแนกความหมายเกี่ยวกับการแสดงความนอบน้อม ถ่อมตน นักศึกษาจึงไม่สามารถเข้าใจความหมายของรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ในบริบทนี้ได้ถูกต้อง

2.2.4 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเน

‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และ ‘-(으) ㄴ/는 / (으)ㄴ 모양이다’

1) แสดงความหมายการคาดคะเนที่มี

หลักฐานชัดเจน

ตารางที่ 16 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 17 และข้อ 18

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 17 밖에서 들어온 민호 씨가 땀을 흘리고 있습니다. 밖이 _____.	1) 더울 거예요.	8.4	4) 더운 것 같아요.	21.5
	2) 덥겠어요.	19.6	5) <u>더운가 봐요.</u>	37.4
	3) 더운지도 몰라요.	1.9	6) <u>더운 모양이에요.</u>	11.2
ข้อ 18 극장에서 사람들이 영화를 보고 나오는 것을 보면서 민호 씨가 저에게 말을 합니다. 민호: 이 영화가 굉장하 _____.	1) 슬플 거예요.	6.5	4) 슬픈 것 같아요.	32.7
	2) 슬프겠어요.	17.8	5) <u>슬픈가 봐요.</u>	36.4
	3) 슬픈지도 몰라요.	1.9	6) <u>슬픈 모양이에요.</u>	4.7

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 17 และข้อ 18 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ ร้อยละ 37.4 และร้อยละ 32.7 ตามลำดับ และแปลเป็นภาษาไทยว่า “ก็น่าจะ น่าจะ คงจะ คิดว่าน่าจะ ดู ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่าจะ” แต่เมื่อพิจารณาสถานการณ์คำถามในข้อ 17 และข้อ 18 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดได้รู้สถานการณ์จริงจากสิ่งที่ได้ยินหรือพบเห็นด้วยตัวเอง การคาดคะเนจึงมีหลักฐานที่แน่ชัด มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น รูปประโยคที่เหมาะสมกับทั้ง 2 สถานการณ์นี้ คือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으) ㄴ/는 / (으) ㄴ 모양이다’ เพราะเป็นรูปประโยคที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่มีหลักฐานชัดเจน ทำให้การคาดคะเนมีความน่าเชื่อถือ ซึ่งทั้ง 2 รูปประโยคมีความแตกต่างกัน คือ รูปประโยค ‘-(으) ㄴ 가/나 보다’ นิยมในภาษาพูด แต่รูปประโยค ‘-(으) ㄴ/는 / (으) ㄴ 모양이다’ นิยมใช้ในภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด และควรแปลเป็นภาษาไทยว่า “เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย”

(Sahaviriya, 2016, pp. 62-66) ทั้งนี้ยังพบว่าการเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ และรูปประโยค ‘-(으) ㄴ/는 / (으) ㄴ 모양이다’ ของนักศึกษาไทยยังน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของนักศึกษาที่เหลือ เพราะรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีต่างกับภาษาไทย กล่าวคือรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีโครงสร้างต่างกัน แต่สามารถสื่อความหมายเดียวกัน นักศึกษาไทยจึงเกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมาย และโครงสร้างของรูปประโยคนั้นๆ และไม่สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.2.5 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเน

‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’, ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และ ‘-(으) ㄴ/는 / (으) ㄴ 모양이다’

1) แสดงความหมายการคาดคะเนที่มี

หลักฐานทางอ้อม

ตารางที่ 17 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 13 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 13 맛있는 냄새가 나오. 언니 가 음식을 _____.	1) 할 거예요.	8.4	4) <u>하는 것 같아요.</u>	37.4
	2) 하겠어요.	12.1	5) <u>하나 봐요.</u>	33.6
	3) 하는지도 몰라요.	1.9	6) <u>하는 모양이에요.</u>	6.5
ข้อ 19 언니가 이 소설을 읽는 것을 봤는데 이 소설은 우리 언니 가 읽기에 아주 _____.	1) 재미있을 거예요.	6.5	4) <u>재미있는 것 같아요.</u>	29.0
	2) 재미있겠어요	22.4	5) <u>재미있나 봐요.</u>	25.2
	3) 재미있는지도 몰라요.	3.7	6) <u>재미있는 모양이에요.</u>	13.1
ข้อ 20 저는 정확히 잘 모르겠지만 다른 사람들 말을 들어 보니 까 민호 씨가 _____.	1) 성실할 거예요.	12.1	4) <u>성실한 것 같아요.</u>	43.9
	2) 성실하겠어요.	13.1	5) <u>성실한가 봐요.</u>	18.7
	3) 성실한지도 몰라요.	6.5	6) <u>성실한 모양이에요.</u>	5.6
ข้อ 21 민호 씨에게 들었는데 한국은 정말 _____.	1) 아름다울 거예요.	9.3	4) <u>아름다운 것 같아요.</u>	31.8
	2) 아름답겠어요.	15.0	5) <u>아름다운가 봐요.</u>	22.4
	3) 아름다운지도 몰라요.	6.5	6) <u>아름다운 모양이에요.</u>	15.0

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 13 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 것 같다’ ร้อยละ 37.4 ร้อยละ 29.0 ร้อยละ 43.9 และร้อยละ 31.8 ตามลำดับ และแปลเป็นภาษาไทยว่า “คงจะ คงน่าจะ (คิดว่า) น่าจะ จะต้อง ตั้งใจจะ ดูท่าจะ ดูเหมือน ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ น่าจะ เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่า เหมือนว่าจะ อาจ อาจจะ” หากพิจารณาสถานการณ์ในข้อ 13 ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดไม่ได้รู้ความจริงจากสิ่งที่ได้ยินหรือพบเห็นด้วยตัวเอง แต่ได้ยินหรือรับรู้ความจริงนั้นจากผู้อื่น ดังนั้น การคาดคะเนจึงมีหลักฐาน แต่เป็นหลักฐานหรือข้อความที่รับรู้โดยทางอ้อม ทำให้การคาดคะเนมีความน่าเชื่อถือระดับหนึ่ง ซึ่งรูปประโยคที่เหมาะสมกับทั้ง 2 สถานการณ์นี้ คือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 모양이다’ และควรแปลเป็นภาษาไทยว่า “เป็นแน่ อย่างแน่นอน แน่ แน่ๆ แน่เลย” (Sahaviriya, 2016, pp. 66-71) ทั้งนี้ยังพบว่าทางเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 것 같다’

รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 모양이다’ ของนักศึกษาไทยยังน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของนักศึกษาที่เหลือ กล่าวคือ นักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยค รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ/는/(으)ㄹ 모양이다’ ได้ เพราะรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกัน แต่ความหมายกลับเหมือนกันและใช้แทนกันได้ ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาไทยจึงเกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมายและโครงสร้างของรูปประโยค ทำให้ไม่สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2) แสดงความหมายการคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัยเป็นวัตถุวิสัย⁽³⁾

(3) จิตวิสัย หมายถึง ที่มีอยู่ในจิต ที่เกี่ยวกับจิต ที่จิตคิดขึ้นเองโดยไม้อาศัยวัตถุภายนอก ตรงข้ามกับ วัตถุวิสัย

วัตถุวิสัย หมายถึง ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ โดยไม่เกี่ยวกับความคิดหรือความรู้สึก, ตรงข้ามกับ จิตวิสัย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

ตารางที่ 18 การใช้รูปประโยคแสดงการคาดคะเนของนักศึกษาไทยในข้อ 27 และข้อ 28

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ	คำตอบ	ร้อยละ
ข้อ 27 전혀 모르는 사람을 친구로 생각했을 때 민호: 죄송합니다. 제가 _____.	1) 실수할 거예요.	14.0	4) 실수한 것 같습니다.	27.1
	2) 실수하겠어요.	18.7	5) 실수했다 봐요.	20.6
	3) 실수한지도 몰라요.	14.0	6) 실수한 모양입니다.	5.6
ข้อ 28 지금 배가 _____.	1) 아플 거예요.	5.6	4) 아픈 것 같아요.	62.6
	2) 아프겠어요.	6.5	5) 아픈가 봐요.	14.0
	3) 아픈지도 몰라요.	0.9	6) 아픈 모양이에요.	10.3

จากผลการศึกษาพบว่า คำถามข้อ 27 และข้อ 28 นักศึกษาไทยส่วนใหญ่เลือกตอบรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ ร้อยละ 27.1 และร้อยละ 62.6 ตามลำดับ และแปลเป็นภาษาไทยว่า “คงจะ คิดว่า ดูเหมือนจะ ดูเหมือนว่า ดูเหมือนว่าจะ น่าจะ รู้สึกว่า เหมือน เหมือนจะ เหมือนว่า เหมือนว่าจะ” หากพิจารณาสถานการณ์ในข้อ 27 และข้อ 28 เป็นสถานการณ์ที่ผู้พูดแสดงความรู้สึกของตัวเอง ซึ่งความรู้สึกที่พูดนั้นถูกเปลี่ยนไปเป็นหลักฐานเพื่อใช้ในการคาดคะเน กล่าวคือ เป็นการคาดคะเนที่เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวของผู้พูดเป็นหลัก ทำให้ความรู้สึกที่แสดงออกมาโดยตัวผู้พูดนั้นกลายเป็นหลักฐานที่เป็นรูปธรรม เพราะถูกถ่ายทอดออกมาจากบุคคล และรูปประโยคที่เหมาะสมกับทั้ง 2 สถานการณ์นี้ คือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 모양이다’ ควรแปลเป็นภาษาไทยว่า “ทำท่าทาง ดู ดูท่า ดูท่าทาง” (Sahaviriya, 2016, pp.71-75) ทั้งนี้ยังพบว่าการเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 모양이다’ ของนักศึกษาไทยยังมีน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของนักศึกษาที่เหลือ กล่าวคือ นักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยค รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 모양이다’ ได้ เพราะรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีต่างกับภาษาไทย กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกัน แต่ความหมายกลับเหมือนกันและใช้แทนกันได้ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาไทยจึงเกิดความสับสนเกี่ยวกับความหมายและโครงสร้างของรูปประโยค จึงทำให้ไม่สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

■ สรุปผล

จากผลการศึกษาเรื่อง “ปัญหาการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย” ด้านโครงสร้างประโยค การเข้าใจความหมายเฉพาะตัว และข้อกำหนดวิธีการใช้รูปประโยคต่างๆ ของนักศึกษาไทย สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาไทยยังไม่สามารถเข้าใจโครงสร้างประโยค ความหมายเฉพาะตัว และกฎการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีอย่างถูกต้อง เพราะรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีลักษณะพิเศษด้านความหมาย และโครงสร้างประโยค ดังนี้

1.1 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมีความหมายเฉพาะตัวที่หลากหลาย เช่น รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ มีความหมายเฉพาะตัวทั้งหมด 5 ความหมาย คือ 1) หมายถึง การคาดคะเนที่เกิดจากความคิดของตัวเองเป็นหลัก 2) หมายถึง การวิเคราะห์ ประเมิน หรือความรู้สึกจากประสบการณ์ของตัวเอง 3) หมายถึง การพูดเกี่ยวกับความไม่แน่ใจที่จากประสบการณ์ของตัวเอง 4) หมายถึง การคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจากประสบการณ์ของตัวเอง 5) หมายถึง การนอบน้อม ถ่อมตน ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนในการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

1.2 โครงสร้างประโยคของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีต่างกัน แต่ความหมายเฉพาะตัวเหมือนกัน เช่น รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 것 같다’ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ 가/나 보다’ และรูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는 / (으)ㄴ 모양이다’ ทั้ง 3 ประโยคสามารถสื่อความหมายถึง 1) การคาดคะเนที่มีหลักฐานทางอ้อมโดยที่ผู้พูดไม่ได้ประสบสถานการณ์นั้นด้วยตนเอง และ 2) การคาดคะเนที่เปลี่ยนจากจิตวิสัยเป็นวัตถุวิสัย ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาไทยจึงประสบปัญหาเกี่ยวกับการเลือกใช้รูปประโยคให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ เพราะยังขาด

ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายเฉพาะตัวของแต่ละรูปประโยค

1.3 รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี มีกฎการใช้ที่ชัดเจน กล่าวคือ เมื่อต้องการสื่อความหมายถึงการคาดคะเนที่ไม่มีความชัดเจนต้องใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ지(도) 모르다’ และรูปประโยคนี้นักศึกษานิยมใช้กับคำว่า ‘혹시’ (“ไม่แน่ใจว่า...”) เพราะเป็นคำที่สื่อความหมายถึงความไม่ชัดเจน แต่แม้ว่า คำว่า ‘혹시’ จะปรากฏอยู่ในประโยคต่างๆ นักศึกษาไทยก็ยังไม่สามารถเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ지(도) 모르다’ ได้อย่างถูกต้อง เพราะนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและโครงสร้างของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี

2. ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเข้าใจและเลือกรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี คือ การได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยเกิดจากความคิดของผู้พูดเป็นหลัก สามารถสื่อความหมายถึง อนาคต ความตั้งใจ ความชัดเจน ความไม่ชัดเจน และความเป็นไปได้ เป็นต้น นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (Sahaviriya, 2016, p. 24) ซึ่งต่างจากภาษาเกาหลีที่มีการจำแนกความหมายเฉพาะตัวของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนอย่างหลากหลาย จนทำให้นักศึกษาไทยเกิดความสับสนในการเลือกใช้ให้ตรงกับสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในสถานการณ์ที่คนขับรถแท็กซี่ขับรถเร็ว ผู้พูดจึงคาดคะเนเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งรูปประโยคที่เหมาะสมกับการใช้ในสถานการณ์นี้ คือ รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ지(도) 모르다’ เพราะเป็นรูปประโยคที่ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยปราศจากประสบการณ์ของตัวเอง และใช้ความคิดหรือความรู้สึกของตัวเองเป็นสำคัญ แต่นักศึกษาไทยกลับเลือกใช้รูปประโยค ‘-(으)ㄴ/는/(으)ㄹ지(도) 모르다’ เพราะได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่ กล่าวคือ รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาไทยไม่มีการจำแนกความหมายเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีประสบการณ์ของผู้พูด แล้วนำไปคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น นักศึกษาไทยจึงเข้าใจว่าการไม่มีประสบการณ์ในการคาดเดาสิ่งต่างๆ คือ การคาดเดาที่ไม่มีความชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน

จากผลการศึกษาปัญหาการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ทฤษฎีหลักการสอนไวยากรณ์ของ Thornbury (1999) เพื่อนำมา

พัฒนา และเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีเพื่อนักศึกษาไทย ดังนี้

1. รูปแบบการสอนด้วยบริบทในประโยค (The Rule of Context) คือ การสอนโดยการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกันของแต่ละรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี แล้วเปรียบเทียบความหมายที่ต่างกันด้วยรูปประโยคสั้นๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายที่หลากหลายผ่านบริบทนั้นๆ และควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ เหล่านั้นอย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง

2. รูปแบบการสอนด้วยหลักการใช้ (The Rule of Use) คือ การสอนโดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีที่ศึกษามาใช้จริงในการดำเนินชีวิต กล่าวคือ ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลีมาใช้สื่อสารได้จริงและถูกต้อง เพราะการศึกษาไวยากรณ์หรือรูปประโยคเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่ศึกษาเกี่ยวกับกฎหรือวิธีการใช้ แต่ผู้สอนต้องมอบโอกาส และสร้างประสบการณ์การใช้รูปประโยคที่ผู้เรียนได้ศึกษามาให้นำไปใช้ได้จริง จึงจะถือว่าผู้สอนประสบความสำเร็จในการสอนอย่างแท้จริง

3. รูปแบบการสอนด้วยหลักความเกี่ยวข้อง (The Rule of Relevance) คือ การสอนโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่กับปัญหาที่ผู้เรียนประสบ โดยไม่จำเป็นต้องสอนเนื้อหาทั้งหมด กล่าวคือ หากสอนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่ก่อนแล้ว แม้ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ยาก และยังไม่มีโอกาสใช้จริง แต่กระบวนการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนได้ตระหนัก และพยายามใช้ไวยากรณ์ที่เคยศึกษามาในการดำเนินชีวิตจริงได้ เช่นเดียวกับรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี แม้ว่านักศึกษาไทยยังไม่สามารถใช้และเข้าใจรูปประโยคได้อย่างถูกต้อง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า เป็นสิ่งที่ไม่เคยศึกษามาก่อน หากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจรูปประโยคเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง ผู้สอนควรเน้นเฉพาะบางส่วนของที่เป็นปัญหา เพราะกระบวนการเรียนรู้เช่นนี้สามารถทำให้ผู้เรียนได้ค้นพบความเหมือนกันระหว่างภาษาไทยกับภาษาเกาหลี และเข้าใจรูปประโยคต่างๆ ได้อย่างถูกต้องด้วยตัวเอง

4. รูปแบบการสอนด้วยหลักการลงทุน (The Rule of Economy) คือ การเพิ่มเวลาการฝึกฝนแต่ลดเวลาการอธิบายความหมายและกฎวิธีการใช้รูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี เพราะหากผู้สอนใช้เวลาในการอธิบายกฎและวิธีการใช้ไปเป็นจำนวนมาก ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย แต่ยังทำให้เวลาในการฝึกฝนการใช้รูปประโยคนั้นไม่เพียงพอ ส่งผลเสียต่อการฝึกสร้างและนำรูปประโยคเหล่านั้น

ไปใช้ ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการฝึกฝนมากกว่าการอธิบายความหมาย หรือกฎวิธีการใช้ของรูปประโยคที่แสดงการคาดคะเนในภาษาเกาหลี เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างและนำประโยคเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

■ เอกสารอ้างอิง

- นววรรณ พันธุมธา. (2549). *ไวยากรณ์ไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- Rungkupan, S. (2004). *The scope of preverbal in Thai, to appear*. In Proceeding of the 14th South East Asian Linguistics Society of Thammasat University, Bangkok.
- Sahaviriya, K. (2016). *A study on teaching method of Korean guessing expression for Thai learners*. Pattani: Prince of Songkla University.
- Thornbury, S. (1999). *How to Teach Grammar*. London: Longman.
- 강비. (2014). *중국인 학습자를 위한 한국어 추측 표현 교수·학습 방안 연구-중·고급 학습자를 중심으로-*. 인하대학교 석사학위논문.
- 선은희. (2003). *한국어 문법 교육 방안 연구 - 추측 범주 '-는 것 같다', '-나 보다', '-는 모양이다'를 중심으로*. 연세대학교 석사학위논문.
- 송소교. (2011). *중국인 학습자를 위한 한국어 추측 표현 교육 방안 연구*. 인천대학교 석사학위논문.
- 유민애. (2012). *한국어 추측 표현의 교육 내용 연구*. 석사학위논문 서울대학교.
- 윤혜진. (2010). *한국어 교육용 추측 표현 항목 선정과 등급화에 관한 연구*. 배재대학교 석사학위논문.
- 정원기. (2009). *한국어 '추측-의지' 표현 연구 - 한국어 초급 교재를 중심으로 -*. 청주대학교 석사학위논문.